

Secció Excursionista

Exposició
fotogràfica

La Secció Excursionista del Centre de Lectura us convida a visitar l'exposició fotogràfica *Altres mirades, Altres horitzons*, obra de Jordi Llorens i Estapé, que podeu veure a la Sala Hortensi Güell, des del dia 18 de març fins al 9 d'abril de 1999.

Jordi Llorens i Estapé és el guanyador del cinquè i quart premi de fotografia del concurs "Rutas del Mundo", anys 1995 i 1996, respectivament. Com a fotògraf free-lance, col·labora amb les revistes de viatges *Rutas del Mundo* i *Viajeros* (Altair).

Les seves paraules són un bon cartell de presentació:

"Soc un gran apassionat de fer viatges arreu del món i afeccionat al món de la fotografia. Amb aquests viatges que organitzo jo mateix vull introduir-me dins del país d'una manera plena, barrejat amb l'encant de contemplar els millors paisatges que fan que el viatge es visqui amb ganes i il·lusió.

Llavors, utilitzo la fotografia com a mitjà d'expressió, no només artístic sinó també vital, interessant a contagiar i fer particip

d'allò que per mi és més que una passió, una forma de viure: viatjar.

I fer-ho no només per conèixer, per descobrir un paisatge més o menys idíl·lic, sinó per endinsar-me en els trets que defineixen l'home en relació al seu hàbitat, vivint entre la gent en els llocs més inhòspits del planeta, i compartint amb ells anhels i desitjos.

Esperant que amb aquestes fotos us transmeti la meva passió per conèixer noves cultures i nous llocs, que encara poden seduir el més exigent." ■

Departament d'Astronomia

Estels i
astrònoms aficionats

Per a la humanitat, durant llargs segles, els estels han estat simplement punts lluminosos de diferents colors i de la natura desconeguda. Des del segle tercer abans de la nostra era es tenia la sospita que eren cossos similars al Sol, encara que molt més llunyans.

Com sabem, la base de l'astronomia, encara avui dia, són les observacions contínues del firmament, ja que els aparells per a les observacions especials en els satèl·lits es poden comptar amb els dits de les mans.

Per tant hi ha un ample marge d'acció per a les observacions dels astrònoms aficionats, que es passen llargues nits sense dormir, amb els ulls molt a prop dels prismàtics o de l'ocular d'un telescopi.

Com a resultat d'aquests treballs continuats es va poder descobrir Urà, de la mà de William Herschel, astrònom aficionat, o bé es van poder fer mapes detallats de la superfície de Mart gràcies a Percival Lowell, tam-

bé un aficionat amant de l'astronomia.

De la mà dels astrònoms professionals, o d'astrònoms aficionats amb noms propis ben coneguts, o simplement gràcies a persones anònimes enamorades del firmament hem anat sabent què són exactament allò que nosaltres anomenem estels.

Si escollim un estel dels més corrents i el mirem des d'una distància pròxima, el veurem molt semblant al nostre Sol, és a dir, de forma esfèrica i de color grogós, ja que la majoria dels estels, durant una llarga etapa de la seva vida, presenten les mateixes característiques que el nostre astre.

Però aquest, el nostre Sol, presenta una característica important: és un estel aïllat, no té cap companya al seu voltant, contràriament al que és comú en altres estels de la nostra galàxia.

Una altra cosa que és sorprenent, des de temps molt remots, és que els estels brillen.

Això es perquè estan contínuament desprenent energia que prové de les reaccions nuclears interiors que hi tenen lloc, i que fa que les vegem com a punts lluminosos en les nits fosques i netes.

Partint de la capacitat humana de buscar resposta a tot allò que no entenem, hem estat capaços d'arribar a poder explicar-nos certs misteris, que en un principi ens sorprenien.

Una d'aquestes respostes amb la qual ara comptem és, potser, una petita part del gran misteri que segueix essent per a nosaltres l'astronomia.